

„hogy egyek legyenek”

JN 17,20

A komáromi Szent András Plébánia hírlevele

II/38. szám

Iz 55,6-9; Fil 1,20a-24.27a; Mt 20,1-16a

*„Ezek az utolsók csak egy órát dolgoztak, és ugyanúgy bántál velük,
mint velünk, akik a nap terhét és hevét viseltük.”*

Ha a szőlősgazdának csak annyi lett volna a szándéka, hogy a legutolsóknak is ugyanannyi fizetséget adjon, mint az elsőeknek, célszerűbb lett volna az elsőkön kezdenie, s akkor azoknak nem lett volna módjuk panaszkodni. Hogy mégis fordított sorrendben kezdi a bér kiosztását, annak külön jelentősége van.

Akiket korábban meghívott szőlőjébe, azoknak ugyanis meglepő ajándékot készít; be akarja vonni őket szívének mélységes titkába. Szeretné feltárni előttük a végtelen nagylelkűséget és sajátosan isteni logikát, hogy az utolsóknak is annyit ad, mint az elsőnek. Az első „többletfizetsége” éppen abban áll, hogy felnőhetnek a Gazda szívének jóságához.

Izraelt szívének ebbe a sajátos titkába akarta belevonni, de Izraelből ezt sokan visszautasították és irigykedve nézték a pogányok nagyszámú beáramlását Ábrahám, Izsák, Jákob Istenének szövetségébe Jézus Krisztus által. A Szent Szűz, az apostolok és a zsidóságból Krisztushoz tért tanítványok viszont valóban beavatottak: Isten irgalmas, meglepő szeretetének egyedülálló tapasztalatára jutottak.

Mi, akik életünk hajnalán kaptunk meghívást az Úr szőlőjébe, mi,

akik úgy eszmélődtünk e világban, mint meghívottak, vajon rendelkezünk-e a beavatottnak ezzel a tapasztalatával? Isten irgalmas szívével tudjuk-e fogadni az újonnan megtérteket és meg tudjuk-e szánni Isten irgalmas szánalmával az élet piacán tétlenül ácsorgókat? Nyilván nem csupán érzelmekről van itt szó, hanem Istennek az utolsók iránt is az elsőkné kijáró szeretetéből való részesedéstről, amely tettekben is megnyilvánul, és amely Isten legtitkosabb és legnagyobb ajándéka itt a földön. A tékozló fiú bátyja kapta volna meg ezt az ajándékot, ha elfogadja. „*Fiam, te mindig velem vagy, és mindenem a tiéd.*” A mai példabeszédben ez így hangozhatott volna: „Fiaim, ti kezdettől fogva nálam dolgozhattatok, s ez sokkal több, mint bármilyen fizetség.” A mi életünknek korai meghívásunk óta van iránya, értelme, célja, gyümölcse.

Ha ezt a nagy ajándékot igazán megbecsüljük, úgy leszünk, mint Szent Pál, akinek számára bár a halál nyereség (ott kapja meg a kérdemelnél végtelenül nagyobb „bért”), mégis szívesen marad életben Isten népéért, hogy Isten újabb munkásokat hívhasson általa szőlőjébe, akik miatt azután együtt örvendezhet Istennel és az ő angyalaival.

Barsi Balázs-Telek Péter-Pál: Magasság és mélység – Évközi idő

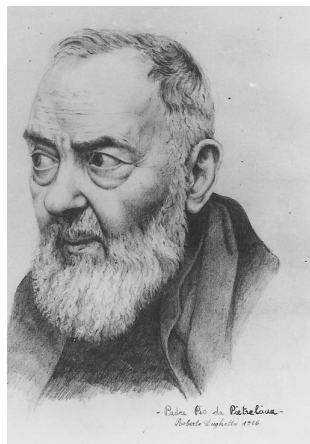

KEVÉSSÉ ISMERT TÖRTÉNETEK PIO ATYÁRÓL

„Szóval csak álom volt, mi?”

Egy házaspár, akinek nem lehetett gyermeke, Pio atya közbenjáró imáit kérte. Az asszony rövidesen várandós lett, és nagyon félt, hogy elveszíti a babát. Már a szülés ideje közeledett, amikor egy éjjel azt álmodta, hogy a szülészeti műtőben van, és mielőtt az orvos bejött volna, meglátott egy szakállas embert, aki a műtő egyik sarkából mosolyogva tekintett rá. Ekkor felébredt. Az ismert fényképek alapján úgy gondolta, az álmában látott férfi Pio atyához hasonlított. Ezt sokaknak elmesélte; szinte rögeszméjévé vált. Néhány nap múlva fia született, és minden a legnagyobb rendben zajlott.

Néhány hónap múlva a boldog anya tervezni kezdte, hogy elmegy San Giovanni Rotondóba, hogy saját szemével lássa, csakugyan hasonlít-e Pio atya az álmában látott emberhez, s ha igen, köszönetet mondjon neki. Férje próbálta lehűteni: „Nyugodj meg – mondogatta –, csak álom volt, semmi más.” Végül mégis elutaztak. Amikor megérkeztek, a kolostorban olyan helyre álltak, ahol Pio atyának el kellett haladnia. Mikor a szent odaért, megállt a férj mellett, kedvesen ránézett, gyengéden megveregette a vállát, és széles mosollyal, csipkelődve így szólt: „Szóval csak álom volt, mi?”

(Anna Baroni vallomása, Chiavari, 1994. december 8.)

Különleges áldás

Alma De Concini egészen Pio atyára bízta magát az Istenhez vezető úton. Íme a vallomása: „Pio atya éppen nőket gyóntatott. Ott voltam a templomban, három-négy méterre tőle. Aznap nem lett volna esélyem, hogy beszéljek vele, ezért magamban kértem: ‘Atyám, küldjön nekem egy áldást, nagy szükségem van rá.’ Alighogy végére értem a gondolatnak, az atya elfordult az arcát eltakaró gyóntatórácstól, egyenesen rám nézett, és keresztet rajzolt a levegőbe. Aztán visszahajolt a rácshoz, és folytatta a gyóntatást.”

(Alma De Concini vallomása, Terzolas, 1995. július 23.)

„Az az éjszaka a tetőn...!”

A következő vallomás elég mulatságos, még az érintett számára is. Nello Masini atya, a Szent József Kongregáció tagja az 1950-es években ismerte meg Pio atyát. Lelki gyermeke lett, rendkívül tisztelte, és sokszor meglátogatta San Giovanni Rotondóban.

Egyik nyáron szerzetestársaival lelkigyakorlatra mentek Venetóba. A testvérek a folyó végén egy távoli szobában szállásolták el a testes, hangosan horkoló Nello atyát, hogy senkit ne zavarjon. Egyik éjjel Nello atya kiment a mosdóba, ám véletlenül úgy magára zárta az ajtót, hogy nem tudott kimenni. Hiába kiabált segítségért, senki nem hallotta, ezért elhatározta, hogy az ablakon át kimászik a tetőre. Neki is gyürkőzött, ám százhusz kilójával beszorult a szűk ablaknyílásba. Tehetetlenségében Pio atyához fohászzkodott. Kisvártatva, maga sem tudta, hogyan, kijutott a tetőre, onnan egy nyitott ablakon át

a könyvtárszobába, végül vissza a saját szobájába. Másnap reggel az volt az első gondolata: „De jó, hogy Pio atya megsegített az éjjel!”

Néhány hónappal később meglátogatta lelkiatyját San Giovanni Rondóban. A verandán imádkozó Pio atya, amint meglátta, nevetve felkiáltott: „Don Nello, Don Nello, az az éjszaka a tetőn...!”

(Carla Riceputinak, a pap unokahúgának vallomása,
Cesena, 2001. november 29.)

Forrás: www.metropolitana.hu

HOGYAN VÁLJUNK SZENTTÉ? VI. RÉSZ

A minap a Kossuth rádióban egészen véletlenül felfigyeltem egy beszélgetésre. Az interjúalany magabiztos hangjából azonnal érezhető volt, hogy nagy tehetségnek tartja magát. Író. A neve nem érdekes, meg sem jegyeztem, inkább az döbrentett meg, hogy amit a bűnről mondott, az az átlag sorozatfilmek lehető leglaposabb észleléseinek szintjét is alig érte el. A műsorvezető kérdésére a „nagy író” megerősítette, amit legújabb könyvében is leírt, hogy például külföldön járva lopott egy áruházból. A miért kérdésre nemes egyszerűséggel csak ennyit felelt: „Nem tudom. Engem is megdöbrentett.” Majd hozzátette – itt fel is emelte a hangját, nyomatékosítva, hogy most egy igen jelentőségteljes kinyilatkoztatás következik: „Ebben az egész rohadt társadalomban mindenki hazudik, de én nem fogok hazudni: igenis loptam!”

Itt érdemes egy pillanatra megállnunk. Ebben az interjúteredékben ugyanis igen jól meg lehet ragadni a modernnek nevezett világunk kiüttlanságának, elkeseredésének, agresszivitásának gyökerét. Mit is mond a „nagy író” a bűnről? Azt, hogy az valami kívülről az emberre támadó, váratlan és kivédhetetlen jelenség, melyet a pszichológusok talán tudnak analizálni és ennek alapján meg tudnak magyarázni. Azonban, akivel megtörténik, tehetetlen vele szemben. A „nagy író” meg sem próbál mélyebbre ásni, saját tetteinek rugóit fölfedni, hiszen az olvasóközönség és a kritika sem ezt várja tőle. Viszont az egészében hazug, farizeus társadalommal ellentétben őszinte, mert „bevállalja”, hogy ez és ez történt.

Az olvasók és a kritikusok ezt méltányolják és elismerik, s ha ráadásul vulgárisan fejezi ki magát, netán trágárkodik is, még nagyobb lesz a

---

HIRDETÉSEK

Kérjük azokat a kedves híveket, akik betegségük folytán nem tudnak templomba járni, de első-pénteken szeretnének gyónni és áldozni, hogy jelentsék be igényüket akár a sekrestyében, akár az irodában, megadva pontos címüket és telefonszámukat, hogy őket havi rendszerességgel meglátogathassuk.

Tudatjuk az érdeklődőkkel, hogy ismét indul felnőtt keresztrevaló felkészítés a plébánián. Kérjük az érdeklődőket, hogy jelentkezzenek a plébánián, megadva nevüket és telefonszámukat. A felnőttek keresztrevaló következő év húsvét vigíliáján történik. Jelentkezésüket szeptember végéig várjuk.

Közljük, hogy a Szent András-templom javítására meghirdetett gyűjtés összege, az elmúlt héten 125.- EUR-val gyarapodott. Így az év kezdete óta 10 159.- EUR-t tesz ki. Isten fizesse meg az adakozók nagylelkűségét!

Felhívjuk a testvérek figyelmét, hogy 2014. szeptember 21-én a Szent András-templomban, Jean-Christophe Geiser, svájci orgonaművész előadásában, orgonakoncertre kerül sor a KOMÁROMI ORGONAESTÉK program keretén belül. Ennek következtében a vasárnap esti szentmisék már 17:00 órai kezdettel lesznek bemutatva úgy a Szent András-templomban, mint a Szent Anna-kápolnában.

Hirdetjük a kedves híveknek, hogy 2014. október 11-én, Mária-völgyben a Magyarok Nagyasszonya ünnepe alkalmából zarándoklatra kerül sor. Városunkból is szeretnénk egy autóbusznyi hívővel részt venni a zarándoklaton. Kérjük az érdeklődő híveket, hogy részvételi szándékukat minél előbb jelezzék Kacz Jankánál a 0904 515 451-es telefonszámon.

A Szlovák Szent Vince Család-közösség immár nyolcadik alkalommal hirdeti meg az ÉHSÉG ELLENI KÜZDELEM elnevezésű gyűjtést, mely szeptember 30-ig tart. Elsősorban Haiti, Hondurasz, Ukrajna és Albánia az összegyűjtött adományok célállomása. Az adományokat a mézeskalács szívecskék eladásából kívánják biztosítani, melyeket elsősorban bevásárlóközpontok közelében kívánnak értékesíteni.

HETI LITURGIKUS NAPTÁR

21. vasárnap: ÉVKÖZI 25. VASÁRNAP

(Szent Máté apostol)

Iz 55,6-9; Zs 144; Fil 1,20c-24.27a; Mt 20,1-16a

A ti gondolataitok nem az én gondolataim

22. hétfő

(Szent Maurítusz és vértanútársai, Szent Emmerám)

Péld 3,27-34; Zs 14; Lk 8,16-18

Ne késs jót tenni a rászorulóval!

23. kedd: PIETRELCINAI SZENT PIO

(Szent Zakariás és Erzsébet, Szent Linusz)

Péld 21,1-6.10-13; Zs 118,1-44; Lk 8,19-21

Az igaz cselekvést többre becsüli az Úr, mint az áldozatot

24. szerda: SZENT GELLÉRT (ünnep)

(Szent Bőd, Beszteréd és Beneta)

Bölcs 3,1-9; Zs 125; Mt 10,28-33

Isten próbára tette, és magához méltónak találta őket

25. csütörtök

Préd 1,2-11; Zs 89; Lk 9,7-9

Ami volt, ugyanaz lesz majd, mert nincs semmi új a nap alatt

26. péntek

(Szent Kozma és Damján, Szent Nílus)

Préd 3,1-11; Zs 143; Lk 9,18-22

Az ember nem tudja felfogni Isten alkotásait elejétől végig

27. szombat: PÁLI SZENT VINCE

Préd 11,9 - 12,8; Zs 89; Lk 9,43b-45

A por visszatér a földre, a lélek pedig visszatér Istenhez

A SZENTMISÉK RENDJE
2014. szeptember 22 – 28.

IX. 22.	Ponelok – Hétfő	7:00 8:00 18:00	slovenská magyar magyar	Sv. Anna Szent Rozália Szent Anna	† Manka Irena † Tibor, Ilona lányuk Tímea † Élió Ferenc, Erzsébet és csal.
IX. 23.	Utorok – Kedd	8:00 10:00 17:00	magyar slovenská slovenská	Szent Rozália Penzión Sv. Anna	† Szülők és nagyszülők † Mária a rod. príslušníci † Štefan
IX. 24.	Szreda – Szerda	7:00 8:00 16:00	slovenská magyar magyar	Sv. Anna Szent Rozália Szent Anna	† St. rodičia Michal, Alžbeta † Molnár Imre Hálából
IX. 25.	Štvrtok – Csütörtök	8:00 18:00	magyar slovenská	Szent Rozália Sv. Anna	† Nagyszülők: Pál és Anna † Rodičia
IX. 26.	Piatok – Péntek	7:00 8:00 18:00	slovenská magyar magyar	Sv. Anna Szent Rozália Szent Anna	Za duše v očistci † ifj. Németh Károly Kobza család élő és elhunyt tagjai
IX. 27.	Sobota – Szombat	8:00 18:00 18:00	magyar slovenská magyar	Szent Rozália Sv. Rozália Szent András	† Rokonok és ismerősök † Jozef, Mária a syn Marian † Irma
IX. 28.	26. NEDELJA CEZ ROK ÉVKÖZI 26. VASÁRNAP	8:00 9:00 11:00 17:00	magyar slovenská magyar magyar	Szent Rozália Sv. Ondrej Szent András Szent András	† Szülők: Lajos és Terézia † Michal a Paulína Misézó papp szándékára † Achillea nővér